

[PIĘKUCHNY *ai*

N sg m piękuchny.

Sł stp brak, Cn s.v. piękny, Linde XVII w. (z Cn).

Intens. od „piękny”: Pulchellus, gar nitlich/ fein. P. nadobniuchny/ piękuchny/ piękościwy. *Volck* 512.

Cf PIĘKNIUCHNY, [PIĘKOŚCIWY], [PIĘKOŚNY]

KW